

KALVARIEBERG IN DORF TIROL

Maria staat in goudgewaad - dat slaat
en wappert in het waaien van de dood -
met holle ogen, die van angsten groot
bevragen of haar wereld nu vergaat.

Johannes staat in goudgewaad en slaat
de handen hoog, omdat in deze dood -
dit onrecht, smart- en smadelijk en groot -
hier aan dit kruis zijn wereld hem vergaat.

Bezoeker na bezoeker stukt en staat
en slaat de blik op 't wuivend goudgewaad
dat, feestelijk in plooiën, weids en groot,

verwaait het ijlste denken aan die dood ...
en geen voor wie zijn wereld hem vergaat
daar toch die smaad in 't goud geschilderd staat.
Gust Van Meensel 29.08.75

Caille (A-M)

EXSULTET (naar het Engels)

Nu de halm groen uitloopt
daar op 't graan zo diep,
waar de tarwe duister
onder de aarde sliiep...
liefde herleeft
die bij de doden was,
liefde kwam en leeft
als tarwe op groen gewas.

Ze hadden Hem begraven,
doodslag zonder rouw,
denkend dat Hij nooit ook
weer ontwaken zou;
diep in de grond,
maar ongezien als 't graan,
liefde kwam toch weer
om immer groen te staan.

Hij kwam uit met Pasen,
als het kiemend graan,
Hij had net drie dagen
dood en graf doorstaan.
Pas uit de dood,
daar zien ze Hem al aan,
liefde zou nu weer
als eeuwig groen daar staan.

Als 't in ons soms wintert,
pijn doet of verdriet,
raak ons even aan, Heer,
en het leven schiet;
braak lag ons hart,
en kaal van dood of smart;
liefde zal toch weer
als eeuwig groen daar staan. *Gust Van Meensel 1996*